

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκ.

Το σύγχρονον θέατρον. Κωμειδύλλιον άνευ... ασμάτων

εφ. *Το Άστυ*, Αθήνα

28-29 Σεπτεμβρίου 1892, σ. 2

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΚΩΜΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΑΝΕΥ... ΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ : Ἐγώ, ὁ Κουρεὺς μου, ὁ Ξενοδόχος μου, ὁ Καπνοπώλης μου, ὁ Ὑποδηματοποιός μου καὶ ὁ κ. Πετσάλης.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

[Εἰσέρχομαι εἰς τὸ κουρεῖον διὰ νὰ ξυρισθῶ. Ὁ Κουρεὺς κάθηται ἐπὶ τινος τραπέζης καὶ γράφει. Ἐπὶ τῆς εἰσόδου μου στρέφει ὀλίγον τὴν κεφαλὴν].

Ἐγώ. Κλημέρα, κύρ Δημήτρ'. Ἐ, δὲν εἶνε καιρὸς νὰ γράψης γράμματα σήμερον Σάββατον ...

Κουρεὺς. Γράμματα; Τί λὲς ἀδελφέ; Δράματα θέλεις νὰ πῆς; Ἄλλὰ εἶναι καιρὸς, φίλε μου ... εἶνε ἡ ἐποχὴ τῶν κουρέων. Δὲν διαβάσεις ἐφημερίδας; Δὲν βλέπεις τὰς θριάμβους τοῦ Μελισσιώτη; Καὶ γιατί, σὲ παρακαλῶ, μόνος αὐτὸς νὰ χειροκροτῆται; Καὶ τί καλλίτερος εἶνε αὐτὸς τάχατε; Ἐπειδὴ ἐφευρε τὸ ἀντιπιτυριῶδες ὑγρὸν; Ὅχι ... ὄχι. Εἰς τὸ ἐξῆς; τρεῖς θὰ εἶνε εἰς διάσημοι κουρεῖς; Ἐγώ, ὁ Κουρεὺς τῆς Σιδίλλης καὶ ὁ Μελισσιώτης...

Ἐγώ. Καλὸ ἄφησε αὐτὰ καὶ ἔλα νὰ μὲ ξυρίσῃς ...

Κουρεὺς. Ἀδύνατον, φίλε μου... πρέπει νὰ τελεώσω τὸ δρᾶμα ... Μὴ δεικνύῃς τὸν φθόνον σου τόσον καταρνωδῶς ...

Ἐγώ. Πιλὸ καλὸ, σὲ περιμέλω.

Κουρεὺς. Τί νὰ μὲ περιμέλῃς; Νὰ περάτῃς μετὰ τρεῖς μῆνας ... Ἀκόμη εἶμαι εἰς τὴν πρώτην πρᾶξιν.

Ἐγώ. Καὶ πόσαι πράξεις θὰ γίνουιν;

Κουρεὺς. Πέντε μετὰ προλόγου ...

ΣΚΗΝΗ Β΄.

[Ἀπελπισθεὶς μεταβαίνω εἰς τὸν Καπνοπώλην μου, τὸν ὅποιον εὗρισκω ἔχοντα τὰ βλέμματα προσηλωμένα εἰς τὴν ὄροφὴν καὶ βυθισμένον εἰς βαθεῖαν σκέψιν].

Ἐγώ. Γεῖά σου, Κώττα. Δὸς μου σὲ παρακαλῶ ἓνα πακέτο σιγαρέτα ...

Καπνοπώλης (συνερχόμενος). Ἐ κοῦμένε, μ' ἔκοψες ἀπάνω εἰς τὴν καλλίτερη σκηνή ... ἐκεῖ ποῦ ὁ Χάιδως σκοτίνει τὸν πατέρα του, γιὰ νὰ κλέψῃ τὴν Νάκαινα...

Ἐγώ. Βρὲ παρεφρόνησες; Δὸς μου σοῦ εἶπα ἓνα πακέτο ...

Καπνοπώλης. Τί πακετολογᾷς, ἀδελφέ; Ἐγὼ δὲν εἶμαι πλέον καπνοπώλης! Ἐγὼ κίνω εἰδυλλιακὸς σκηνάς ... Τί θ' ἀφήσωμε, νομίζεις, τὰς μπαρμπέρηδες νὰ μᾶς καθυλικέψουν; Ὅχι, νὰ τὸ βγάλουν ἀπὸ τὸν νοῦν τοὺς ...

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

[Φοβηθεὶς τὴν ἀγριότητα τοῦ μέλλοντος παράφρονος συγγραφέως, φεύγω δραματικῶς καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ὑποδηματοποιοῦ μου, ὅστις δὲν εἶνε παρών].

Ἐγώ (ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν ὑπάλληλον του). Τί κατάστασις εἶνε αὐτὴ; Δέκα ἡμέραι εἶνε τώρα ποῦ ἔδωκα τὰ παπούτσια μου, γιὰ νὰ μοῦ τὰ διορθώσετε καὶ ἀκόμη δὲν μοῦ τὰ ἐφέρατε ... Πῶς εἶνε ὁ μᾶστορὸς σου;

Ὑπάλληλος (κινῶν τὴν κεφαλὴν του ἀπελπιστικῶς). Ὁ μᾶστορὸς μου, κύριε! Ὁ μᾶστορὸς μου ἀπὸ τότε ποῦ ὁ Μελισσιώτης παρέστησε τὸ δρᾶμά του ἔγεινεν ἔξω φρενῶν ... ἄφησε τὸ μαγαζὶ του καὶ πῆγε εἰς τὴν Κηφισιά, ὅπου, λέγει, θὰ ἔχῃ ἡσυχίαν, γιὰ νὰ γράψῃ ἓν κωμειδύλλιον ...

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

[Πλησιάζει σχεδὸν μεσημέρια μετὰ τὰς περιπετείας μου αὐτὰς καὶ ἐγὼ πλησιάζω εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου. Ἐπὶ μᾶς ἔδρας κάθηται οκεπτικός ὁ Ξενοδόχος μου].

Ἐγώ (ἀποπειρώμενος νὰ καθίσω). Ἐ, λοιπὸν, τί καλά μᾶς ἔχεις σήμερα, κίρ Γηώργη;

Ξενοδόχος. Μὴ κάθεσαι καθόλου...

Ἐγώ. Πῶς;

Ξενοδόχος. Μὰ δὲν διάβασες τῆς ἐφημερίδας;

Ἐγώ. Ἐ καλά... τί συμβαίνει;

Ξενοδόχος. Βρὲ ἀδελφέ, ἐτρελλάθη ὁ κόσμος. Ἐνας μπαρμπέρης ἔκανε μίαν παράστασι καὶ ὅλος ὁ κόσμος σηκώθη εἰς τὸ πόδι. Κατὰ διαδόλου τύχη, ἦταν ἐκεῖ καὶ ὁ μάγεράς μου. Ἐρχεται λοιπὸν τὸ πρῶν καὶ μοῦ λέγει:

- Δὸς μου δέκα δραχμαῖς.
- Τί τῆς θέλεις; τοῦ λέγω.
- Ν' ἀγοράσω μέλι.
- Καὶ τί νὰ τὸ κάμῃς;
- Ὅχι κάνω ἕνα κελὸ δρᾶμα, μοῦ ἀπαντᾷ.

Ἐγὼ ἐνόμισα πῶς τὸ μελόδραμα, παιδ μου, εἶνε κανένα γλυκὸ, ὅπως τὰ μελομυκάρουνα καὶ τοῦ τῆς ἔξωια. Μὰ τί μαθίνω τώρα; Πῶς τὸ μελόδραμα εἶνε γλὺκ τὸ θέατρο καὶ πῶς ὁ Χρῆστος, ὁ μάγεράς μου, μὲ τῆς δέκα δραχμαῖς; ἔφυγε εἰς τὴν πατρίδα του γιὰ νὰ γράψῃ αὐτὴν τὴν παράστασι...

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

[Τὸ ἔτακτον αὐτὸ φαινόμενον ἔτι χειρωνακτικῆς δραματομανίας; μὴ καθιστᾷ εἰς ἄκρον ἀνησίχον καὶ σπεῦδω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης νὰ μάθω τί συμβαίνει ἀπὸ τὸν κριτικὸν καὶ τμηματάρχην τῆς στατιστικῆς κ. Ἀριστοτέλην Πετσάλην, ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔρχεται].

Ἐγώ. Κύριε Πετσάλη, θὰ γράψετε τίποτε στιχιστικὰς ἐγληματολογικὰς...

Πετσάλης. Ὁχι, γράφω μίαν κριτικὴν ἐνὸς κωμειδύλλου...

Ἐγώ. Ἐστω... τὸ ἔδω κάνει... Ἄλλὰ τί κατὰστασις εἶνε αὐτὴ;...

Πετσάλης. (ἰνθουσιασμένος) Στοιχηματίζω ὅτι ὁ Σιζιπηρ ἦτο γαλατᾶς, ὁ Μολιέρος μπαρμπέρης, ὁ Αἰσχύλος καφετζῆς καὶ ὁ Σοφοκλῆς καπνοπώλης...

Ἐγώ. Καὶ ὁ Ἀριστοτέλης... τμηματάρχης.

ΣΚΗΝΗ Σ΄.

Μετὰ τινὰς μῆνας

[Ἄμαξα τρέμουσα ἀπὸ ρυτῆρος κατευθύνεται διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς πρὸς τὴν Ἀϊεράν ὁδόν. Ἐντὸς τῆς ἀμάξης διακρίνω τὸν Ξενοδόχον, τὸν καπνοπώλην, τὸν ὑποδηματοποιὸν καὶ τὸν κουρέα μου. Ὁ κ. Πετσάλης ὁδηγεῖ τὴν ἀμαξάν].

Ἐγώ. (βλέπων τὸ θέαμα). Ἡ σύγχρονος κριτικὴ μας ὁδηγεῖ τοὺς Ἕλληνας δραματικούς συγγραφεῖς εἰς τὸ... φρενοκομεῖον.

Ἐκ